

Recensie voeding Oppo 203

Inleiding

Wie wel eens een goed opgenomen Blu Ray op de Oppo 203 heeft gezien, kan zich misschien niet voorstellen dat het prachtige beeld dat de 203 *out of the box* laat zien verder verbeterd kan worden. En misschien is dat ook wel een gezonde gedachte. Het beeld is al zo goed dat je zonder verdere tuning vele jaren veel kijkplezier aan de speler kunt beleven.

Voor mij is de fotografische schoonheid van een film echter vaak minstens zo belangrijk als de verhaallijn of de acteerprestaties. Daarom blijf ik altijd zoeken naar mogelijkheden om het beeld nog mooier te krijgen: een scherpte die zo levensecht is dat je zo in het beeld lijkt te kunnen stappen; kleuren die vol en romig zijn; en een contrast dat objecten haast met een eigen licht doet gloeien.

Dit is ook gelijk een waarschuwing aan de lezer van deze recensie. Ik weet dat bovenstaande overwegingen een grote groep mensen worst zal zijn. Een film is een film, en of hij nu wat donkerder of lichter is, scherper of minder scherp, wat maakt het uit. Het gaat om de film zelf, toch? Veel mensen denken zo en ik vind dat helemaal prima. Ook de technische overwegingen hieronder zullen veel mensen niet kunnen boeien. Maar als u, net als ik, verschrikkelijk kunt genieten van een film waaruit fotografisch het maximale is gehaald, lees dan met een gerust hart verder.

Bij het tunen van hifi-installaties is het mij opgevallen dat het verbeteren van de voeding meestal de grootste winst oplevert. Het kan dan gaan om netkabels, aparte voedingseenheden, aparte stekkerblokken, etc. Dan komt er een hele tijd niets en dan komen de interlinks: speakerkabels en de verbindingen tussen de diverse componenten. Dan komt er weer een hele tijd niets en dan komen pas de componenten zelf: de bronnen, de versterkers en de speakers.

Het is opvallend dat de meeste mensen aanvankelijk de omgekeerde weg bewandelen. Als een installatie niet bevalt, is men meestal eerst geneigd om de componenten te vervangen. Er worden dan nieuwe speakers of een nieuwe versterker gekocht. Als dat niet het gehoopte resultaat oplevert, schaft men nieuwe interlinks aan en pas als laatste komen de voedingscomponenten aan de beurt.

Een van de redenen hiervoor is ongetwijfeld dat men het "normaal" vindt om bijvoorbeeld 850 euro te betalen voor een Oppo 203 maar erg terugdeinst voor een netkabel van 300 euro of een losse voeding van 300 tot 600 euro. Psychologisch is dat goed te begrijpen, want waarom zou je 300 euro betalen als je ook een netkabel kan kopen voor een tientje? Ook mij heeft het geruime tijd gekost om erachter te komen dat ik de weg omgekeerd moest bewandelen: eerst de voeding tunen en dan de rest van de keten. Het gevolg is dat de voedingscomponenten nu ongeveer 45% van de aanschafkosten van mijn installatie uitmaken. En dat geld is goed besteed, kan ik u vertellen.

Installatie van de voedingseenheid

Met deze achtergrond was mijn interesse dan ook direct gewekt toen ik op de site van JVBDigital bij toeval de nieuwe voeding voor de Oppo 203 zag staan. Na overleg met Jan van den Belt stuurde hij er mij een ter recensie toe. De volgende dag werd hij geleverd in een opvallende kartonnen doos.

De voeding bestaat uit een ringkerntransformator en een printplaat die op een zwart geanodiseerde aluminium grondplaat zijn gemonteerd. Het geheel weegt maar liefst 1700 gram en dat is bijna tien maal zo zwaar als de originele voeding, die het niet verder schopt dan een schamele 180 gram. Nu is gewicht natuurlijk niet alles, maar ik houd nu eenmaal van zware voedingen, want dat duidt er meestal op dat er een goede kwaliteit trafo wordt gebruikt. Op de foto hieronder is duidelijk te zien dat de nieuwe voeding (boven) aanzienlijk groter is dan de oude.

Verder valt op dat er niet is bezuinigd op goede kwaliteitscomponenten. De belangrijkste condensator is een fors 15000 microFarad exemplaar van een zeer gerenommeerd merk. De originele voeding moet het doen met een *run-of-the-mill* exemplaar. (zie foto).

Het inbouwen dient met beleid te gebeuren. Eerst moeten er aan de achterzijde van de Oppo vier schroefjes worden verwijderd en dan aan elk van de zijkanten twee. Hierna kan het deksel eruit worden gekanteld. De originele voeding is met vier schroeven bevestigd. Voordat die kunnen worden losgedraaid, dienen eerst drie connectoren te worden losgetrokken: één voor de netspanning, één voor de Realtek-printplaat en één voor de connectie-printplaat aan de achterzijde. Twee van de connectoren lieten zich makkelijk lostrekken. De connector voor de Realtek-printplaat zat echter dermate vast dat ik hem in eerste instantie niet met de vingers los kreeg. Uiteindelijk lukte het om met een klein tangetje de connector onbeschadigd los te trekken. Hierna konden de vier schroeven worden verwijderd en kon de oude voeding worden uitgenomen.

De nieuwe voeding dient in een aantal stappen te worden geplaatst:

1. Twee van de vier schroefgaten in de aluminium grondplaat bevinden zich onder het printplaatje. Daarom dient het printplaatje eerst met een torx-schroevendraaier te worden verwijderd.
2. Hierna wordt de grondplaat met ringkerntrafo op de vier spacers geplaatst. Zorg ervoor dat de schroefopeningen goed over de spacers vallen, anders komt de voeding te hoog in de kast te zitten.
3. De vier schroeven kunnen nu worden aangedraaid.
4. Hierna wordt het printplaatje teruggeplaatst en vastgeschroefd.
5. Vervolgens dienen de twee losse connectoren die van de ringkerntrafo komen op de juiste connectoren van de printplaat te worden bevestigd.
6. Hierna kunnen de connectoren van de Realtek-printplaat en de achterprintplaat worden bevestigd.

7. De netvoedingsconnector dient, vergeleken met de originele voeding, 180 graden te worden gedraaid en kan dan worden opgeklikt.

8. Als laatste dient de aardedraad aan het chassis te worden bevestigd met dezelfde schroef die ook door de netkabel wordt gebruikt.

Hierna is enige voorzichtigheid geboden. De voeding past qua hoogte maar net in de kast en het deksel dient voorzichtig te worden teruggeplaatst. Zelf heb ik ervoor gekozen om de kabelbundels die in eerste instantie iets boven de kast uitstaken, voorzichtig in de gewenste richting te buigen. Het deksel kan dan voorzichtig worden teruggeplaatst en aangedrukt.

Na al deze voorbereidingen is het eindelijk tijd om te gaan kijken en luisteren.

De testomgeving

Hifi-componenten hebben vaak een aantal uren nodig om tot optimale prestaties te komen. Dit aantal kan uiteenlopen van 50 tot wel 500. Om niets aan het toeval over te laten, heb ik de nieuwe voeding eerst maar eens drie weken laten spelen voordat ik er serieus naar ging kijken.

Om het vergelijken niet te ingewikkeld te maken, heb ik mij beperkt tot het variëren van de voedingscomponenten, d.w.z. de twee voedingen en een drietal netkabels. Als HDMI-kabel heb ik de Audioquest Pearl genomen die door JVBDigital wordt meegeleverd met de Oppo 203. Verder heb ik Dimitri Valkenburg van Imaging Science Solutions mijn LG Oled Televisie ISF laten kalibreren met de Audioquest Pearl.

De netkabels bestaan uit een Wow-stekkerblok van Audiomaat in Tilburg, de met de Oppo meegeleverde standaard netkabel van 3 x 0,75mm², een 2DW standaardkabel (3 x 2mm²) van Audiomaat en een 2DW Ref (3 x 4mm²), eveneens van Audiomaat.

De verdere audioketen bestaat uit een Pioneer LX83 receiver, die ik als processor gebruik, met Croft buizenversterkers en Harbeth speakers. Alle verdere netkabels en interlinks zijn van Audiomaat. Ik heb de Oppo op twee manieren verbonden met de audioketen: een Kordz Lux HDMI-kabel en een Audiomaat Ref interlink coax-kabel. Ik gebruik meestal een dubbele audioverbinding omdat ik nog geen HDMI-kabel heb kunnen vinden die het kan opnemen tegen een topkwaliteit coax-kabel.

Als beeldmateriaal gebruik ik de Spears and Munsil kalibratie Blu Ray waarmee ik na elke voedings- en kabelwisseling contrast en brightness nog even controleer. Verder kijk ik meestal naar Blu Rays die ik technisch en fotografisch goed vind en waarvan ik de afgelopen weken een aantal scènes meerdere keren grondig heb bekeken. De keuze valt ditmaal op de Nederlandse serie Hollands Hoop en de Noorse serie Nobel

De test

Na drie weken is het dan zover: het testen kan beginnen. De originele voeding wordt weer teruggeplaatst en ik sluit de Oppo aan met de meegeleverde netkabel. Tja, wat moet je dan

zeggen? Als ik niet beter zou weten, zou ik hier tevreden mee zijn. Scherpste, kleur en contrast zijn boven enige twijfel verheven. Bewegingen worden keurig afgehandeld. De Oppo maakt zijn toprecensies en vijf sterren zonder meer waar en voor 850 euro krijg je zonder verdere investeringen een hele fijne speler die garant staat voor jaren kijkplezier.

Maar dan toch maar eerst een andere netkabel geprobeerd. Als eerste is de Audiomaat 2DW aan de beurt. Het is een onafgeschermd kabel, of liever gezegd drie separate kabels van 2 mm² elk. Het beeld wordt een fractie scherper, de doortekening van donkere kleuren is beter en het contrast is helderder en leidt tot frissere kleuren.

De 2DW ref laat een nog scherper beeld zien. Geschikte scènes beginnen een 3D-karakter te krijgen. Full shot gezichten beginnen levensecht te worden en zijn al bijna aanraakbaar. De kleuren zijn mooi verzadigd en het contrast wordt iets zachter en romiger.

Het geluid verandert niet, althans door mij niet waarneembaar. Het beeld dus wel.

Hierna wordt de nieuwe voeding geplaatst. Gezien de ervaring met de originele voeding, laat ik de standaardkabel verder maar buiten beschouwing en begin ik direct met de 2DW. Direct valt op dat het geluid duidelijk anders is. Stemmen zijn duidelijker, meer genuanceerd, hebben meer timbre en komen beter los van de achtergrond. De ruimtelijkheid van het geluid is sterk toegenomen.

Aan de beeldkant is de scherpste weer verder toegenomen. Kleuren zijn krachtig, gradaties zijn romig en er is een duidelijke toename van het kleurdetail. In de serie Nobel is het gezicht van de vrouwelijk hoofdpersoon een aantal malen schermvullend in beeld. Alle poriën en fijn gezichtshaartjes zijn indrukwekkend goed in beeld. Voor het eerst valt mij nu ook de zeer fijne detaillering in haar oogleden op. Deze had ik eerder nog niet gezien. Ook kleine kleurdetails die door de make-up worden veroorzaakt worden waarneembaar.

In een scène van Hollands Hoop is een oude verwaarloosde deur te zien. Hierop bevinden zich fijne stoflaagjes die tot subtiele kleurverschillen in de Cb en Cr kanalen leiden. Het is een genot om te zien hoe mooi en subtiel die worden weergegeven. Tegelwanden glimmen zo levensecht dat ik er een doekje overheen zou willen halen. In een andere scène zien we een zeedijk met daarboven een rijk genuanceerde Hollandse wolkenlucht. Twee meisjes met lichte kleding lopen daar vergezeld door een donker paard tegenop. De huid van het bijna zwarte paard toont details die mij nog niet eerder waren opgevallen. De lichte kleding van de meisjes en de rijk genuanceerde wolkenlucht blijven goed doortekenend. Het 3D-effect is bijna niet te geloven. Het lijkt alsof je zo in je TV kunt stappen. In andere scènes zie ik dit diepte-effect ook. Gamma en contrast zijn zodanig goed dat sommige objecten lijken te gloeien met hun eigen licht.

Dit zijn precies elementen van de Heilige Graal waar ik naar op zoek ben: 1) een zodanige scherpste dat er driedimensionaliteit ontstaat, 2) een gamma dat objecten met een soort eigen licht lijkt te doen gloeien, en 3) een zodanige kleurdetaillering dat de Cb en Cr kanalen de scherpste van het Y-kanaal gaan ondersteunen.

Als laatste sluit ik nog de 2DW Ref aan. De scherpste neemt nog iets toe, maar kleur en contrast noem ik nu liever "anders" dan "beter". Het gamma lijkt bijvoorbeeld iets te zijn toegenomen en ik realiseer me dat ik nu zo ongeveer de grenzen van mijn mogelijkheden aan het bereiken ben. Voor een nog verdere verbetering is het waarschijnlijk nodig om na elke kabel- of componentverandering de hele keten weer even te kalibreren. Dat gaat me voor nu te ver.

Net voor ik deze recensie wilde insturen, kwam mijn nieuw Chromecast Ultra binnen. Uit nieuwsgierigheid heb ik deze aangesloten op de HDMI-IN poort aan de achterzijde van de Oppo. Na een aantal dagen kijken kan ik duidelijk zijn: dit is de mooiste Netflix die ik ooit heb gezien. En niet zo maar ietsje mooier, maar duidelijk mooier. Wat hierboven is gezegd over de beeldkwaliteit van Blu Rays geldt dus ook voor Netflix via de Chromecast Ultra. Tot mijn vreugde wordt ook het Dolby Digital Plus signaal van Netflix doorgegeven. De Oppo 203 en de Chromecast Ultra vormen dus een zeer geslaagde combinatie.

Conclusie

Ik ben zeer onder de indruk van de combinatie van de nieuwe voeding van JVBDigital met de 2DW standaardkabel van Audiomaat. Zowel beeld als geluid leveren mij het esthetisch genoegen op waar ik naar op zoek ben. Ik heb het geld er wel voor over.

Maar enige nuchterheid is op zijn plaats. Wil uw investering voor u zijn waarde opbrengen dan denk ik dat het belangrijk is om twee dingen in de gaten te houden:

1. Een keten is zo sterk als zijn zwakste schakel. De nieuwe voeding komt waarschijnlijk pas volledig tot zijn recht als de rest van de keten van vergelijkbaar niveau is. Als u bijvoorbeeld gebruik maakt van standaardkabels en een niet gekalibreerde TV, dan is de kans reëel dat u minder voordeel behaalt dan ik hierboven binnen mijn installatie heb beschreven.
2. Verwacht geen dramatische verbetering in de zin van: "Nu heb ik 400 euro betaald, dus nu word ik uit mijn stoel geblazen." Dat zal waarschijnlijk niet gebeuren. Het gaat meer om een finishing touch, vergelijkbaar met goede kruiden die een goede maaltijd nog beter kunnen maken. Daar moet je van houden en daar moet je iets voor over hebben.

Als dat zo is, dan leidt deze voeding mogelijk tot een waardevolle verbetering van het esthetisch genoegen dat u beleeft aan het kijken naar uw favoriete films en series.